

РЕШЕНИЕ

№ 5312

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5139** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за хората с увреждания, чрез процесуален представител юрк. Б., против решение от 06.01.2020г., постановено по н.а.х.д. № 12241/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав. С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление № 36/0023-3883/03.07.2018г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, с което на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ (Наредбата, отм.).

Касаторът оспорва изводите на съда, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до процесуална незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Счита обжалваното решение за неправилно и незаконосъобразно, поради което моли за неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът - [фирма], чрез пълномощник адв. М., представя писмена молба, с която взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

[фирма] е дружество, вписано във водения от АХУ на основание чл. 35, ал. 1 от ЗИХУ публичен регистър на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия, предназначени за хора с увреждания. Със заповед № 0023-0673/08.02.2018г. изпълнителният директор на АХУ е назначил комисия, която да извърши проверка на лицата, вписани в регистъра по чл. 35, ал. 1 от ЗИХУ, относно изпълнение на задължението им по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно да представят ежегодно до 30 октомври на текущата година в АХУ анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издадени от търговците на едро. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол № 1 от 09.02.2018г., в който са посочени търговците, които не са изпълнили задължението си по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, сред които фигурира и [фирма].

Предвид установеното с този протокол св. Н. е съставил АУАН № 8-СЦ/26.03.2018г. против [фирма] за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, въз основа на който е издадено обжалваното НП № 36/0023-3883/03.07.2018г.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на наказателното постановление. Конкретно е приел, че АУАН е съставен извън 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, в НП липсва посочена конкретна дата на извършване на нарушението, както и не е спазен специалния ред за установяване на административния нарушения, разписан в Наредбата. По тези съображения съдът е отменил наказателното постановление на процесуално основание.

Обжалваното решение е правилно като резултат, но с коригиращи мотиви.

Настоящият състав на касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд, че АУАН е съставен извън 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Обстоятелството, че [фирма] е вписано в публичния регистър по чл. 35, ал. 1 от ЗИХУ, поради което АХУ е можела служебно да провери дали дружеството е изпълнило задължението си по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата в изискуемия срок – до 30.10.2017г., не означава, че извършителят се смята за открит на 31.10.2017г., т.е. че от тази дата е започнал да тече срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Визираният 3-месечен срок започва да тече от момента, в който нарушението се счита за открито като извършено от конкретен нарушител. В случая това е моментът на приключване на възложената проверка, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № 1/09.02.2018г. Именно от тази дата – 09.02.2018г. следва да се счита, че процесното нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата е открито като

извършено от [фирма]. Оттогава, съгласно чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН е започнал да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН, а процесният АУАН е съставен на 26.03.2018г., което означава, че административнонаказателното производство е надлежно иницирано.

Касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд, че АУАН е съставен в нарушение на специалната процедура, разписана в Наредбата. В тази насока съдът е приел, че след като контролните органи са съставили констативен протокол № 1/09.02.2018г., с който са констатирани нарушение, в съответствие с чл. 15, ал. 2 от Наредбата е следвало да дадат предписание и срок за отстраняването му, и само в случай на неизпълнение, да съставят АУАН за нарушение на чл. 15, ал. 5 от Наредбата, т.е. за неизпълнение на задължително предписание. В действителност предвидената в чл. 15 от Наредбата процедура не създава отклонение от общия ред за санкциониране по ЗАНН чрез въвеждане на задължително изискване за съставяне на констативен протокол и даване на предписания за отстраняване на констатирани нарушения. Нормата на чл. 15 от Наредбата регламентира ред за осъществяване на проверки от страна на контролните органи и въвежда допълнителен състав на административно нарушение, изразяващо се в неизпълнение на задължително предписание. Наличието на такова влязло в сила предписание по чл. 15, ал. 2 от Наредбата не е процесуална предпоставка за съставяне на акт по чл. 55 от ЗИХУ. Няма и нормативна зависимост между санкционните състави на чл. 54а от ЗИХУ и чл. 15, ал. 5 от Наредбата, всеки от които е самостоятелно приложим. Разглежданото нарушение подлежи на пряко установяване и санкциониране по чл.54а ЗИХУ без да трябва да се кумулира с неизпълнение на задължително предписание. Ето защо съставянето на АУАН без предписание по чл. 15, ал. 2 от Наредбата за отстраняване на нарушението не противоречи на процесуалните правила.

Налице са обаче други основания за отмяна на наказателното постановление, на които се е позовал въззивният съд.

В случая при издаването на НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, свързано с датата на извършване на нарушението. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на всяко НП. В процесното НП липсва вписана точна и конкретна дата на извършване на нарушението, а само е възпроизведен текста на посочената за нарушена разпоредба на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно че дружеството не е изпълнило задължението си ежегодно до 30 октомври на текущата година да представи анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издавани от търговците на дребно. При тази формулировка не става ясно коя всъщност е датата на извършване на нарушението, тъй като не е посочена годината, през която в срок до 30 октомври се твърди, че дружеството не е изпълнило задължението си. Така отразената дата на нарушението „30 октомври на текущата година“ не може да се счете за редовен реквизит на НП, тъй като не дава възможност да се установи категорично за коя година се вменява неизпълнение на законовото задължение. Недопустимо е датата на нарушението да бъде извличана по пътя на формалната логика и чрез пресмятания, като се вземат предвид други дати, посочени в писмените доказателства по административната преписка.

Датата на извършване на нарушението е от значение при индивидуализацията на нарушението. Освен това е определяща за началния момент на давностните срокове по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Касае се за съществен

реквизит на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/ и на НП /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/, чиято липса съществено засяга правото на защита на наказаното лице. Ето защо липсата на конкретно посочена дата или период на извършване на твърдяното нарушение винаги влече процесуална незаконосъобразност на наказателното постановление и е основание за неговата отмяна.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.01.2020г., постановено по н.а.х.д. № 12241/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: